

Masdevallia infracta Ldl.
Syn. Masdevallia longicaudata Lem.

Vindplaats:

Het geslacht *Masdevallia*, met ruim 300 soorten, heeft een groot verspreidingsgebied in de Amerikaanse tropen. De meeste soorten groeien in de hoge regenwouden van de Andes in Colombia. Verder in Venezuela, Peru, Brazilië en ook enkele in Mexico en de Midden-Amerikaanse staten. Onze *M.infracta* beperkt zich tot zuidelijk Brazilië en werd omstreeks 1809 voor het eerst ontdekt door Descourtilz bij Cantagal-lo, iets ten noorden van Rio de Janeiro.

Omschrijving:

Zoals bij de meeste *Masdevallia*'s zijn er geen pseudobulben. De glanzend-groene, lancetvormige bladeren zijn 10-15 cm lang en 1 tot 1½ cm breed. Aan de voet ontspruiten de dunne 3-kantige bloemstengels, die boven de bladeren uitgroeien. In het voorjaar begint de bloei met telkens 1 bloem per stengel. Als deze is uitgebloeid vormt zich een nieuwe bloem aan dezelfde stengel.

De gehele zomer door kunnen zich nieuwe stengels vormen, maar de hoofd-bloei is van omstreeks mei tot en met juli. De bloem heeft ongeveer 4 a 5 cm lange sepalen zodat deze 8 a 9 cm in doorsnede is. De kleur is zeer variabel. Het komvormige middendeel kan variëren van zacht purper tot donker roodviolet, soms naar bruin toe. De zeer kleine petalen zijn gelig. Het lipje is bruin. Een bloem blijft ongeveer 10 dagen tot twee weken goed.



Cultuur:

Een plant voor een koele tot gematigde atmosfeer op een plaats met 50 % schaduw; het tere blad kan geen direct zonlicht verdragen.

Het beste resultaat wordt verkregen met potcultuur (plastic of stenen pot) in een mengsel van ¾ *osmunda* en ¼ *sphagnum* of vezelturf. Sommige kwekers gebruiken ook wel wat geknipt beukenblad om het mengsel wat luchtiger te maken of soms een handvol gebakken kleikorrels (dezelfde, die bij hydrocultuur gebruikt worden).

De doorlatendheid van het grondmengsel is voor dit soort planten van het allergrootste belang want de vele dunne worteltjes zouden anders spoedig wortelrot vertonen. Er is nl. ook geen rusttijd. Het wortelstelsel

moet het gehele jaar door vochtig (niet kletsnat!) gehouden worden. *Masdevallia*'s reageren gunstig op toediening van mest, maar alleen in de zomer tot aan de herfst, met maandelijks een zwakke concentratie van koemest of kunstmest; dit laatste bijv. in de verhouding van 1 gram per 2 liter water.

's Winters moeten we het gieten sterk beperken, maar er voor waken dat het grondmengsel niet uitdroogt.

Bemesten mag dan in het geheel niet.

Wat betreft het kweken van *Masdevallia*'s in de huiskamer zijn de resultaten, voor zover bekend, niet zo gunstig. In een koele serre valt het te proberen.

december 1977